Poarta Marii Enigme (I)

On Aprilie 14, 2013

Stabilește o legătură puternică între felul tău de a gândi și a fi, astfel încât să rezonezi mai bine cu tine însuți până la obținerea unei identități complete.

Pornisem spre Poarta Marii Enigme, locul izolat de lume, sălbatic și virgin, scăldat de multe umbre de îndoială. Dar fără niciun plan, neavând la dispoziție niciun indiciu concret care să ducă la identificarea precisă a acestei zone nedefinite pe nicio hartă.

Auzisem, din surse demne de luat în seamă, de acest controversat *espace temporairement* , mai degrabă un punct al separării de lumea tumultoasă, în care uneori rămâi fără repere, când simți că nu mai rezonezi cu tine însuți. Se înțelege de la sine că treceam printr-un moment de confuzie, încercând să-mi dau seama cum îl pot depăși. Simțeam că locul meu nu este nicăieri. Experimentam vacuitatea, nimicul.

Poarta Marii Enigme se găsea la intersecția între ceea ce este cu putință și ceea ce nu este, între ceea ce se ascunde și ceea ce se dezvăluie, prima parte a unui joc bine elaborat, cu numeroase necunoscute. Odată ajuns în fața ei nu mai exista cale de întoarcere, erai doar tu și cu tine. Concurai cu tine însuți.

Mă identificam cu acel dublu-personaj al lui Michael Ende ce se găsea la răscruce de drumuri. Pe de o parte încărcat de nostalgia unui timp pe veci pierdut, pe de altă parte cuprins de fericirea, de imensa putere a speranței, de tainica măreție a credinței.

Leadership: Ești în stare să experimentezi aplicarea a două efecte de imagine simultan la același personaj care trece printr-un moment de îndoială față de ceea ce cunoaște despre sine însuși într-o poveste intitulată "No way out" ?

Trăiam mai mult singur în mintea mea. Fără a avea măcar vreo garanție că interpretam corect ceea ce-mi dezvăluiau gândurile de nestăvilit, ce transmiteau sistemului meu nervos central impulsuri contradictorii simultane. Mult noroc, îndrăznețule !

Dar orice interpretări erau greu de admis în mozaicul acestei etape alambicate a vieții mele. Căci o stea care strălucește seară de seară pe cerul senin al fanteziei, riscă să se stingă îndată, explodând, lăsând în urma ei un imens gol. Două efecte de imagine puteau fi aplicate la personajul în care, este evident, mă regăseam cu totul: reflexia unei lumi îndepărtate și reflexia unei absențe care doare. Acestea creau iluzia unei false așteptări paradisiace, nimic altceva decât „raiul trist".

Un fior trist, temător, străbătându-mi toate fibrele cu o intensitate care evoluează de la moderat la sever, neutraliza toate acele elementele din care eram constituit, care mă determinau să fiu sigur pe mine. Când curentul străbate soluția unui compus chimic, poate determina descompunerea sa.

Să presupunem că aș fi izbutit să ajung la Poarta Marii Enigme și să trec de ea. Atunci va apărea cea de a doua poartă.

Leadership: Cum interpretezi ceea ce-ți dezvăluie gândurile în planul unei reconstituiri a unui experiment cu caracter subiectiv, în care OMUL NOU încearcă să-și găsească

identitatea chestionându-și convingerile față de sine însuși?

Bine spunea cineva pe o pagină de internet: *"A învăța să te cunoști pe tine însuți, să fii capabil să-ți chestionezi pozițiile de viață, valorile, viziunile, să rămâi cu mintea deschisă față de provocări care îți întorc universul cognitiv spre alte dimensiuni, este fascinant."*

Vom încerca de această dată să apropiem leadershipul de alte științe precum filozofia, psihologia și sociologia, care permit cunoașterea Omului, cu întreg ansamblul lui de calități și raporturi necesare evoluției sale în timp, dar fără să-l condimentăm cu prea multă "sare și piper".

Așadar, nuanțând gradat adevăratele lanțuri care ține Omul prizonier în diverse momente, ne propunem de această dată să reliefăm, prin leadership, adevărata lui identitate în raport cu propria lui interpretare și disponibilitate de a se identifica cu ființa sa interioară. Sau mai simplu spus, cu propria lui slujire. Cum altfel decât prin urmărirea trendurilor pe care el însuși le adoptă în momentele în care este condiționat să redescopere, să aleagă, să strângă acele mici pepite extrase din mina personală, folosindu-le pentru a-și activa motorul motivațional.

Cunoscutul expert în instruirea personalului din vânzări, John Fuhrman, exprima foarte bine acest trend pe care Omul îl adoptă în drumul spre autocunoaștere. El spunea: *" Atunci când suntem entuziaști, dorim să înaintăm încontinuu pentru a ajunge mai curând la destinație. Dacă avem o frică predominantă de necunoscut, deseori căutăm modalități de a evita situația. Dar indiferent de context, emoțiile noastre cele mai puternice sunt cele care ne ghidează pașii spre direcția în care, până la urmă, ne vom îndrepta. "*

Ei bine, așa se naște leadershipul, încetul cu încetul, prin acceptarea matură a necunoscutului în drumul spre destinația cea mai nesigură: tu însuți. Să fii tot ceea ce poți să fii, indiferent de contextul în care te afli și în care se produce schimbarea, urmându-ți emoțiile cele mai puternice. Chiar dacă nu ai nicio garanție că interpretezi corect ceea ce-ți dezvăluie gândurile, la răscruce de drumuri, când te simți rămas fără repere, ghidează-te după imensa putere a speranței, de tainica măreție a credinței.

Neavând la dispoziție niciun indiciu concret care să ducă la identificarea precisă a destinației, vei fi condiționat să te accepți pe tine însuți, vei descoperi cine ești cu adevărat, și să te respecți cu tot ceea ce însumezi - înainte de a te dedica în întregime conducerii celorlalți oameni. Mobilitatea ta spirituală, eliberată de orice dogmatism care încătușează și este ostil evoluției eficiente, se va exercita cu mare putere asupra leadershipului.

Leadership: Ceea ce diferențiază povestea ta de alte mărturisiri cu privire la imaginea unei noi lumi, este recunoștința față de un Alter Ego mai puternic decât personalitatea ta?

În ceea ce mă privește, cred că experimentam o lume în care lucrurile, ființele, dorințele, sensurile și cuvintele se asociază altfel între ele decât în mod obișnuit. Cumva, păream să experimentez trăirile unui alter-ego care înregistrează doruri, destăinuiri, vise, cuvinte, disperări majore, dezvăluind fațete diferite ale realității, deci un alter ego care mă analiza în situațiile ce-mi periclitau armonia sufletească - fapt ce reprezenta o necesitate pentru condiția mea de scriitor.

Tu treci printr-un moment greu de înțeles? Simți ca locul tău nu este nicăieri? Experimentezi vacuitatea, nimicul? Interpretezi corect ceea ce-ți dezvăluie gândurile?

Adevărata sursă a "tensiunii" care te poate scoate din pragul derutei, în momentul când te simți izolat, debusolat, fără repere, când simți că nu mai rezonezi cu tine însuți, este

aprofundarea funcțional-structurală sau de tip intrare-stare-ieșire.

Adică, să cercetezi profund cauza și efectul propriilor tale vulnerabilități, declanșate de limitările interioare - când nu izbutești să treci de prejudecățile pe care le experimentezi, nu le înțelegi și nu le poți atribui anumite semnificații. Tot ceea ce asimilezi în aceste momente tensionate te transpune într-o anumită stare de insatisfacție, urmând ca apoi aceasta să se volatilizeze odată cu începerea maturizării, a cunoașterii de sine.

Ca să "înduri" leadershipul trebuie să ții cont de exploatarea acelei vulnerabilități declanșate de limitările interioare, prin care ceea ce te fascinează te poate trage în jos, sau prin care ceea ce te prezintă lumii ca un personaj de poveste se poate transforma într-un roman de sine stătător.

Poarta Marii Enigme desemnează tranziția ta spre trăinicie și durabilitate, care nu ar fi putut să aibă loc niciodată dacă nu ai fi trecut prin procesul maturizării. Este etapa de înțelegere a realității pe care o trăiești, nu marginal ca un spectator, ci ca un participant activ, puternic implicat, al Omului din tine în procesul de dezvoltare și perfecționare - care duce la obținerea unei identități complete.

Stabilește o legătură puternică între felul tău de a gândi și a fi, astfel încât să rezonezi mai bine cu tine însuți până la obținerea unei identități complete.

Source: https://neculaifantanaru.com/poarta-marii-enigme.html